

Værdien af Ministerens Udtalelse svækkes ikke saa lidt ved, at den samme Minister under Behandlingen i Landstinget med stor Styrke og Skarphed gjorde gældende, at saadanne Udtalelser fra Ordførere — jeg maa formode, at noget lignende maa gælde Udtalelser af Ministre — om, hvorledes en Lov skal fortolkes, ikke kan binde Domstolene. Ministeren sagde nemlig: „Efter Lovens Ord vil Dommerne have at dømme, og det vil ikke kunne nytte Pressen noget at sige, at Udvalgets Formand og Ordfører har sagt...“ Det forekommer mig, at dette Standpunkt, om hvis Berettigelse jeg ikke skal fælde nogen Dom, i væsentlig Grad svækker Betydningen af Ministerens Udtalelser. Selvfølgelig vil de binde Ministeren som Anklager — jeg underkender derfor ikke, at de vil have en vis Betydning —, men jeg synes ikke, at de er i Stand til at berolige den Frygt, som vi nærer med Hensyn til 2det Stykke af § 1. Jeg har derfor stillet Ændringsforslaget, og jeg maa anbefale mine Meningsfæller at stemme for det.

N. Neergaard: Jeg skal i Anledning af det ærede Medlems (Wulff) Udtalelse sige, at det for mig ikke er nogen Tvivl underkastet, at Udtalelser, der fremkommer fra Ministre, Udvalgsordførere og andre lignende under en Sags Behandling, er vigtige Fortolkningsmidler, og som saadanne er de ogsaa mange Gange blevet anvendt baade af retslærde og af Domstolene. Dertil kommer, at jeg finder, at den Fortolkning, Ministeren gav af Bestemmelsen, er i fuld Overensstemmelse med Ordlyden. I „at søge at ophidse“ ligger ganske sikkert det, som Ministeren har udtalt, en Tendens. Ordlyden i selve Lovforslaget, som det her foreligger, og Ministerens Udtalelse staar derfor i den bedst mulige Overensstemmelse med hinanden.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan ganske slutte mig til de af Udvalgets meget ærede Ordfører (Niels Petersen) fremsatte Udtalelser, hvori han rigtigt har refereret de Bemærkninger, jeg paa det af ham fremdragne Punkt har fremsat i Udvalget. Som det fremgaar af Fortrykket, Sp. 184, udtalte jeg allerede under Forhandlingerne i Gaar i et Svar til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) følgende: „Jeg kan ogsaa til det ærede Medlems Beroligelse sige, at objektive Meddelelser af Kendsgerninger og Bedømmelse af disse i en rolig Tone ganske sikkert ikke af Domstolene vil blive opfattet

som Forsøg paa at ophidse mod en krigsførende Magt.“ I disse Udtalelser, som jeg gentager her, ligger allerede det, som jeg senere har udtalt i Udvalget, og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har ganske sikkert ogsaa Ret, naar han siger, at i selve Ordene „søger at ophidse“ ligger det, at den paagældende Publikation skal have en i den Retning gaaende Tendens. Bestemmelsen omfatter paa den anden Side alle Arter af Ophidselse, hvad enten det er til Had, til Foragt, til Ringagt eller lignende, naar det er Ophidselse. Jeg tror herefter, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om Betydningen af Ordene „søger at ophidse Befolkningen mod en krigsførende Nation“. Det stillede Ændringsforslag maa jeg paa det bedste fraraade at vedtage. Lovforslaget foreligger nu i en Affattelse, som har været Genstand for en meget nøje Overvejelse i Landstinget baade mellem Medlemmerne af det paagældende Landstingsudvalg indbyrdes og af dette Udvalg sammen med Ministeren. Jeg tror, at det vilde være uheldigt, om der blev foretaget Ændringer i denne Affattelse, som jeg finder fuldt ud tilfredsstillende. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Wulff: Det er meget muligt, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har Ret i, at Domstolene plejer at tage Hensyn til og fremtidig vil tage Hensyn til Udtalelser i Udvalgsbetænkninger og af Ordførere og Ministre. Men jeg mener at have nogen Ret til at sige, at de Udtalelser, som her er fremsatte af den højtærede Minister, er svækkede af samme højtærede Minister ved hans bestemte Udtalelser i Landstinget, og derpaa at kunne støtte de Ord, som jeg her gentager, at Udtalelserne forekommer mig ikke egnede til at berolige den Frygt, der fra vor Side næres med Hensyn til 2det Stykke i Lovforslagets § 1. Hertil vil jeg føje, at naar nu den højtærede Minister siger, at han er sikker paa, at Domstolene ikke vil dømme noget Blad for en Bedømmelse, en Kritik, fremsat i en rolig Tone, saa giver jo selve disse Ord Spillerum for en saadan Mangfoldighed af Opfattelser, at heller ikke de forekommer mig at kunne indeholde nogen Beroligelse. Hvad der er en Kritik, affattet i en rolig Tone, vil der jo være højst forskellige Meninger om.

Justitsministeren (Zahle): De Udtalelser, jeg fremsatte med Hensyn til Værdien som Fortolkningsmiddel af en Ud-